

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană“; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ“ în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an . . . . . 160 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an . . . . . 80 „		
Pe un pătrar de an . . . . . 40 „		
Un număr . . . . . 3 Lei.		
Pentru străinătate pe un an . . . . . 260 Lei.		

Notă oficială.

Nr. 6875 Sc. 1931.

Către Prea On. Oficii protopresbiterale și On. Oficii parohiale din Eparhia ort. rom. a Caransebeșului

Sfântul Sinod cu adresa ddto 4 Noemvrie a. c. Nr. 1748 ne arată că în abonamentul la revista „Biserica ortodoxă română“ se află o seamă de restanțe.

Cum ca restanțe au a se socoti și plățile abonamentului pe anul în curs acestea să se achite fără întârziere la administrația revistei în București.

Caransebeș în 9 Noemvrie 1931.

Consiliul eparhial.

Mesia și învățătura sa.

De: Iosif Câmpianu adm. prot

Din documentele sfinte, în care se descrie istoria vieții Mântuitorului, aflăm, că El a fost prigonit încă dela naștere, căci regele Irod, căuta să-l omoare de teama că-i va lua tronul. Viața îi fu salvată numai prin fuga părinților săi în Egipt.

După reîntoarcerea din Egipt, Iisus petrecu în casa părințească în Nazaretul Galileii, din care cauză fu numit și Nazarineanul. În scrierile Evangheliștilor se atestază, că încă din frageda copilărie, pruncul începu a manifesta înclinațiuni mesianice, cum e aceea, când fu de 12 ani, fiind condus pentru prima dată la Paști în Ierusalim, se amestecă în templu în dispute cu Arhieriei și Cărturarii (Luca II-42 și urm.). El petrecu tinereța sa în Nazaret retras și necunoscut, dupăcum ne spune evanghelistul Luca: „creștea în înțelepciune și cu vârsta și în dar la Dumnezeu și oameni (Luca II v.

51), până la vârsta de 30 de ani, când primind botezul dela Înaintemergătorul și Botezătorul Ioan în râul Iordanului, începu activitatea sa mesianică.

Iisus cunoaște în Ierusalim Arhieriei, Fariseii, Cărturarii, cari toți deopotrivă se întreceau în traficarea cu credința. Intr'o zi, cu ocaziunea Paștilor, vede în curtea templului o mulțime de animale, de comercianți și schimbători de bani. Acest spectacol îl scoase din blândeța-i cunoscută și făcând din funii un sbiciu, răsturnă mesele cu mărfuri cât și cele ale zarafilor și alungă vitele din jurul templului. Nime n'avu curajul să reageze, toți remăseseză uimiți de atâta rezoluție. Sbiciumul căzuse în bazele fundamentale ale sfintei bodege. Afacerile templului ierusalimitean mergeau pe atunci foarte bine. Sacrificiile cele de diferite categorii prescrise de lege cât și cele nenumărate, impuse de credința degenerată în superstiție a poporului, fructificau foarte prielnic mai marilor preoți sgârșiți. Căci a lor era o mare parte din jertfele aduse în templu; a lor era pârga rodului câmpului cât și primnăscutul turmelor până chiar și a oamenilor, pentru care apoi trebuia plătită o rescumpărare proporțională; a lor era zecimiala din toate proveniențele agricole; a lor o parte din prada de războiu cât și venitul pământului consacrat lui Iahwe; a lor erau ofrandele ce le aduceau credincioșii în templu în cele trei sărbători mari anuale. Leviții, cari erau atașați preoților ca ajutor la afacerile mai umile ale templului, cum era paza și curățenia lui, se făceau și ei părtași — dar de a doua mână — la aceste venituri considerabile ale preoților.

Totul se învărtea aici în jurul intereselor națiunii și a preoților sub titlul guvernării teocratice, la care Dumnezeu era autorul legii și totodată conducătorul națiunii. În monoteismul israelitic, legea era umanizarea lui Dumnezeu, până când, dacă ar fi rămas numai

În înțelesul Iahwe, ca era numai o idee abstractă și nu își putea nime forma despre ea o manifestare vizibilă; și pentruca Dumnezeu să se manifesteze, trebuia ea legea sa să se umanizeze într'o ființă definită și se umaniză în Israil. Iată cum deveni acesta poporul lui Dumnezeu, nu pentrucă este Israil, ci pentrucă era poporul legii, poporul lui Iahwe, era poporul, care proclama și asculta pe Iahwe și Legea. *Iahwe, Legea și Israil* formau o singură idee monoteistă în țara teocratică a lui Moisi.

Lumea păgână, a cărei cuget se mișca original — minte dela om și dela natură, personifica fenomenele acestuia și acelea pentru a-și putea crea divinitățile sale; și tot astfel trebui să facă la instituirea constituției sale politice, trebui să rezumeze existența socială într'un om, ori într'o adunare de oameni. În guvernele despotice ale Asiei, despotul cuprindea în sine ideia formei, a justiției, a societății însuși; în republica aristocratică a Greciei, ființa morală, Statul, concentra totul în sine; în republica romană, ființa morală era Roma, cetatea singură rezuma în sine universul; într'o societate teocratică, cum era cea israilită, Iahwe, reprezenta ființa, întreaga creațiune, naturalmente reprezenta și existența socială.

Un pact, care în toată istoria mozaică e numit pact social, crea legătura între Dumnezeu și popor și într'o astfel de legătură consistă dreptul acestui popor, care va fi, conform expresiunii biblice, *un popor sfânt*, și va forma *o împărăție de preoți*. (Exod XIX 6. Genes. XVII 2, 4.) Inceputurile constitutive ale noului drept sunt comunicate de însuș Dumnezeu atunci, când i-sa revelat lui Moisi pe muntele Sinai. Dumnezeu propune, Moisi adună reprezentanții poporului și le spune propunerile divine; poporul erumpe într'un strigăt unanim de consimțire; Moisi duce lui Dumnezeu consimțământul poporului și iată, între Dumnezeu și popor s'a înfăptuit un pact în deplină libertate, care va lega pe unul de altul și care fiind declarat de continuativ, va lega și generațiile viitoare. Moisi, dela care își are numele legea lui Israil, n'a fost decât interpretul poporului în ziua aceea, când acesta s'a crezut că stă față'n față cu Dumnezeu, când s'a făcut tratatul cel adevărat în jurul dreptului și al legii nouă; dar poporul e convins, că el însuși a comunicat direct cu Dumnezeu și numai prin teroarea contractului divin s'a făcut lui Moisi o delegațiune. „Noi însuși — au zis reprezentanții poporului lui Moisi — cu ochii

noștri, deși muritori, am contemplat mărirea domnezească; dar pentru viitor comunică tu cu Iahwe, adună cuvintele lui și adoni-le nouă”. (Deuteron. V. 24-27). Numai în virtutea unei astfel de delegațiuni primi Moisi pentru poporul său legea, care prin urmare, e lege divină nu numai după origina sa, ci și în toate aplicările ei, întrucât singurii interpretătorii și executatorii ei sunt preoții.

Pe vremea venirii Mântuitorului nostru Iisus Christos, preoții templului din Ierusalim făceau ultimile sforțări pentru a putea conserva tradițiile, legăturile, dar mai presus de toate avantajele sentimentului mistic ale poporului, care se avânta de a fi divin. Dar acest popor nu mai era acum altceva, decât numai umbra aceluia ce a fost. Sectele și școalele îl concvistaseră; acvilele romane îl jupuiseră; cetatea sfântă nu mai însemna altceva decât anxietatea umilă a unei provincii romane și era constrânsă să tolereze între zidurile ei un prezidiu imperial, un pretoriu roman, ceea ce constituia pentru poporul evreu un păcat permanent al idololatriei. Preoțimea concentra în sanctuarul templului toate forțele împrăștiate ale credinței și adresa cât se putea de des reclamári și apeluri poporului, cerându-i, ca să fie cu paciență și cu încredere statornică în Iahwe, autorul legii și stării sale civile. Câte odată aceste apeluri erau ascultate și atunci interesele preoților erau în avantaj, dar de multe ori ele rămâneau neascultate și atunci era o ruină formală. Toate drepturile preoțimei israilite își aveau baza lor în triumful ideii naționale; orice act de recunoașterea acestor drepturi, era un pas spre gloria lui Dumnezeu și a națiunii și vai! dacă s'ar fi neglijat această insistență, căci atunci în câțiva ani ruina lor ireparabilă, era decisă. Deci orice manifestațiune a sentimentului popular, orice sărbătoare sfântă ori națională se întâmpla în sanctuarul templului; concursul poporului favoriza preoțimea, dar într'aceea și ideia națională triumfa.

Mântuitorul nostru Iisus Christos nefiind nici teocratic, nici naționalist și străin de interesele și compromisele politice, nu se putea asocia conceptului unei religii, ce nu era alta, decât un insitut juridic și un expedient patriotic. Cu violența sa îndreptată contra traficantilor templului cât și cu toată doctrina sa, n'a disprețuit nici n'a combătut sentimentul credinței, ci a înfruntat nesațul paraziților, cari în lăcomia lor nemărginită, amestecau interesele lor egoiste și personale, cu cele naționale. Faptele și învățăturile sale nu erau negarea sau sfidarea legii lui Moisi, ci împlinirea și

perfecționarea ei. El putea zice: „Să nu credeți, că am venit, să stric Legea sau Proorocii, n'am venit să stric, ci ea să împlinesc”. (Mat. V-17).

Moisi era legislatorul faptelor, Iisus al inimelor; Moisi a prohibit omorul, Iisus chiar și ura; Moisi oprea adulterul, Iisus chiar poftetele necurate; Moisi porunceea să nu juri strâmb, Iisus reglementează însuși jurământul; Moisi a admis ca măsură de judecare ochi pentru ochi și dinte pentru dinte, Iisus nu recomandă altă judecare decât *iertarea*; Moisi a zis: judecați cu înțelepciune și fără părtinire, Iisus zice: nu judecați, ca să nu fiți judecați; Moisi recunoaște sclavi și patroni, Iisus nu recunoaște decât frați; Moisi legiferând pentru poporul israelit era preocupat de excepțiuni, Iisus dictând o mică lege de dragoste pentru întreg neamul omenesc, i-a dat caracterul universalității; Moisi a regulat cultul și prestigiul templului, Iisus a ridicat un altar în inima fiecărui om capabil de curățenie, de perfecțiune și de sacrificiu. Cu toate acestea conservatorilor preocupați ai legii mozaice, opera și doctrina lui Iisus nu li se părea a fi o operă de împlinire, ci o operă de abrogare, ceea ce deduceau cu multă durere din atitudinea lui Iisus din templu, când prin zbiciuirea speculatorilor și zarafilor le amenința scăderea venitelor dela sacrificiile cele grase, dela olocauste și alte daruri.

Arhierii și Fariseii erau cei ce se țineau mai grav atinși prin învățăturile Mântuitorului, interesele lor erau mai periclitate prin popularitatea și iubirea ce și-o câștiga Mesia la popor. De aceea, cu ocaziunea intrării triumfale a lui Iisus în Ierusalim, când văzură că mulțimea poporului așterne înaintea lui hainele pe pământ și striga jubilând:

— Osana! Binecuvântat e cel ce vine întru numele Domnului! ei nu se mai putură reține de a nu se întreba:

— Ce-i de făcut? Dacă îl lăsăm așa, toți vor crede într'ânsul și vor veni Romanii și ne vor lua și Țara și Neamul (Ioan XI, 46-48).

Nu erau sinceri însă nici în modul acesta de cugetare, căci prea bine știau ei, că procuratorul roman avea cu totul altfel de idei despre Iisus Nazarineanul. Dar ei ascundeau sub masca raționământului binelui public, pasiunile și preocupările intereselor lor private și persoanele.

Intr'aceea adunându-se tot mai mulți, Caiafa, marele Arhieriu al aceluia an, observă:

— Voi nu știți nimic, nici nu cumpăniți cu mintea, că ne-ar fi mai de folos să moară

un om pentru popor, decât să ne piară tot neamul! (Ioan, XI 49-53).

Aceste cuvinte le-a pronunțat buzele marei Arhierii, cari dovedesc, că Iisus a fost mai înainte de a fi prins, condamnat la moarte. Aceeași Arhierii, aceeași Farizeii și Cărturarii, cari au preconcept în această convenire a lor ideea de a-l suprima, aveau să fie judecătorii lui în marele Sinedriu, în care aveau să-l judece.

Din istoria bisericii creștine.

Divinitatea lui Iisus Christos.

De: C. Rudnean

Mântuitorul Iisus Christos prin predicile și minunile Sale s'a făcut cunoscut întregului popor, care-l ascultă cu luare aminte. Dar din moment ce influența Sa creștea tot mai mult, fariseii au căutat să-L prindă, să-L judece, pentru că ei mărturisesc, că „nimeni n'a vorbit ca omul acesta”...

Că Iisus Christos a fost Fiul lui Dumnezeu, acest adevăr l-au recunoscut și cei mai înverșunați dușmani ai Lui, dar în îngâmflarea lor cea mare n'au voit să se tradeze.

Bunătatea inimii Mântuitorului Iisus Christos întrece orice margină omenească, cuvintele Lui ridică moralul umanității, El învață cu multă autoritate, cuvintele Lui sunt sămânțele binecuvântate ale cerului.

El poruncește demonilor și aceștia ascultă de El, iartă păcatele oamenilor, tămăduiește sufletele și trupurile celor suferinzi, strălucește tot mai mult, fiindcă-i mai mare ca Iona, Solomon și Ioan Botezătorul.

Tradiția poporului evreu era severă, evreii se indignau pe Iisus Christos, fiindcă vindeca pe cei suferinzi în ziua Sabatului, El le-a răspuns: „Fiul omului este Domn al Sabatului”. (Matei 12, 8.)

Iisus întrebă pe ucenicii Săi: „Cine zic oamenii că sunt Eu, Fiul omului?” Ei au răspuns: „Unii zic că ești Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Ieremia, sau unul din prooroci”. „Dar voi” le-a zis El „cine ziceți că sunt?” Simon Petru a răspuns, și a zis: „Tu ești Christos, Fiul lui Dumnezeu celui viu”. Iisus a luat din nou cuvântul, și i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele și-a descoperit lucrul acesta, ci Tatăl meu, care este în ceruri” (Matei 16, 13-17).

Iisus a luat într-o zi pe Petru, Iacov și Ioan, fratele lui, și i-a dus pe muntele Tabo-ului, „El s'a schimbat la față înaintea lor;

fața Lui a strălucit ca soarele, și hainele i-s'au făcut albe ca lumina"... „pe când vorbea El încă, iată că i-a acoperit un nor luminos cu umbra lui. Și din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit, în care i-mi găsesc plăcerea mea; de El să ascultați“. (Matei 17, 1—6).

În aceste cuvinte se arată gloria și demnitatea Fiului lui Dumnezeu, El depășește gândul prea mic al lui Izrael...

Iisus Christos a fost „Fiul lui Dumnezeu“, nu ca profeții, sau ceilalți oameni — El a fost în adevăratul senz real al cuvântului Fiu al Tatălui ceresc, El participă la natura divină a Tatălui: „La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu“ (Ioan 1, 1). „Și Cuvântul trup s'a făcut, și a locuit printre noi plin de har, și de adevăr. Și noi am văzut slava Lui, o slavă întocmai ca slava singurului născut din Tatăl“ (Ioan 1, 14). Iisus Christos e întrebat de marele preot al evreilor dacă „El este Christos Fiul lui Dumnezeu“? Și El răspunde „Da“! Ba mai mult vă spun, că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului“. (Matei 26, 63—64). „Nu crezi că Eu sunt în Tatăl, și Tatăl este în mine? Cuvintele, pe cari vi le spun Eu, nu le spun dela Mine, El face aceste lucrări ale Lui“ (Ioan 14, 10). „Eu și Tatăl una suntem“ (Ioan 10, 30).

Misterul persoanei lui Iisus Christos devine clar! N'au nici o bază afirmațiunile lui Renan și Loisy, când spun: Că Iisus Christos a ignorat divinitatea Sa și n'a vorbit niciodată în mod clar...

Toate mărturisirile făcute de Iisus Christos, trebuesc înțelese în *senzul adevărat și creștinesc al cuvântului*, El a fost Fiu al lui Dumnezeu (*unicul și propriul*) prin *origina și egalitatea naturii Sale*.

Divinitatea lui Iisus, e perfect precizată în sfânta evanghelie a lui Luca: „Când s'a făcut ziua, bătrânii poporului, preoții cei mai de seamă și cărturarii s'au adunat împreună și au adus pe Iisus în Soborul lor. Ei i-au zis: Dacă ești Tu Christosul, spune-ne!“ Iisus le-a răspuns: „Dacă vă voi spune, nu veți crede; și dacă vă voi întreba, nu-Mi veți răspunde, nici nu-Mi veți da drumul. Deacum încolo, Fiul omului va ședea la dreapta puterii lui Dumnezeu“. Toți au zis: „Ești Tu dar Fiul lui Dumnezeu?“ Și El le-a răspuns: „Așa cum o spuneți; **da, sunt**“. (Luca 22, 66—70).

(Urmează)

Ce este un concordat cu Vaticanul?

de **Isaia Suru**.

Cu ridicarea papalității în mod firesc ia ființă și justificarea acestei situații. Astfel ia naștere sistemul teocratic, în care, Statul e absorbit de Biserică. Acest sistem, în teorie, este și astăzi cel oficial al Vaticanului. Susținerea acestei concepții este în strânsă legătură cu scopul pe care-l urmărește Statul și cel urmărit de Biserică. Scopul urmărit de Stat are în vedere viața aceasta, iar cel urmărit de Biserică, în deosebi viața de dincolo, și cum viața aceasta nu e decât o pregătire pentru cea eternă, inferioritatea Statului față de biserică e vădită.

Plecând dela acest principiu de bază, catolicii, au ajuns la concluzia că Statul trebuia să fie întru toate subordonat Bisericii. Această teorie este foarte clar exprimată de cei mai însemnați papi ai evului mediu și nu e abandonată nici de papii din ultimele timpuri. Așa papa Grigore al VII-lea Hildebrand în bula sa „Dictatus Papae“⁵⁾ susține că în virtutea puterii de a lega și deslega cele spirituale, are drept cu atât mai vârtos pe cele temporale, deci poate depune regi, împărați, de a deslega pe credincioși de jurământul de credință etc. etc. într'un cuvânt stabilește superioritatea puterii spirituale față de puterea lumescă⁶⁾. Inocențiu al III-lea (1198-1216) care ajunsese cu drept cuvânt la 1204 — cu imperiul latin de răsărit șeful unei monarhii foarte mari, compară papalitatea cu soarele și pe regi cu luna; precum soarele conduce ziua așa papii suflătele, și precum luna noaptea așa regii trupurile; luna primind lumina dela soare este inferioară atât calitativ cât și cantitativ. În consecință regalitatea împrumută demnitatea ei dela autoritatea papei deci este inferioară⁷⁾. Cu privire la această concepție, clasică e comparația făcută de Bonifaciu al VIII în celebra sa bulă „Unam Sanctam“ (1302): sunt două săbii una spirituală și una materială (el se bazează pe Luca 22, 28), ambele sunt în puterea Bisericii, însă a doua trebuie întrebuințată pentru Biserică și prima de Biserică... ori trebuie ca una din aceste două săbii să fie supusă celeilalte adică puterea temporală, puterii spirituale. Aparține puterii spirituale de a lumina puterea temporală și de a o judeca dacă nu este bună. Deci papa judecă regii, iar papii sunt judecați numai de Dumnezeu⁸⁾. Apoi Clement al V-lea în robia babilonică, în consti-

5) Această bulă este un moment celebru. În această privință are 27 de sentințe.

6) I. Mihalcescu. Ist. Bis. Univ. V. 2 pag. 216.

7) I. Mihalcescu idem 219.

8) I. Mihalcescu o. c. p. 219-220.

tuția sa „Meruit“ întărește doctrina lui Grigorie al VII-lea și a lui Bonifaciu al VIII-lea. Papa Pius al IX-lea după el Leon al XIII-lea unul în „Syllabus“, și în „Quanta Cura“ iar celalalt în „Imortale Dei“ secundează teoria de mai sus în așa fel, încât „Silabul — zice un scriitor protestant — este condamnarea sărbătorească a întregii lumi necatolice. El condamnă orice cultură de Stat... dacă nu este ultramontană“⁹⁾. De altfel Silabul și Quanta, sunt „două monumente de intoleranță și de aspirațiune neînfrânată către despotism“¹⁰⁾. Deja în secolul al XI-lea — respective al XII-lea 1122 — puterea civilă caută să se opună, pretențiunilor papale — fie ca o reacțiune în contra jugului papal, care de multe ori devine prea greu, mai ales, că papii abuzau de el, fie ca o revendicare a unor drepturi ce cad în competența lor — de unde lupte, conflicte politice, neînțelegeri, etc., ce dau naștere sistemului concordatelor. Acest sistem este cel practicat de Biserica catolică astăzi. Prin concordate Statele încep să-și cucerască treptat, treptat din drepturile lor, încât astăzi cu trecerea timpului și le-a cucerit pe toate — de-și papalitatea era în credința că face concesiuni având în vedere slăbiciunea oamenilor, pentru binele, pacea și liniștea popoarelor. Deci aceste drepturi de fapt sunt ale papei în virtutea subordonării puterii civile celei spirituale. *Astăzi Vaticanul ne mai având ce să cedeze caută să câștige ce a pierdut și ce i-se pare că îi aparține.* Așa că de câte ori încheie un concordat cât poate 'nu cedează sau altfel zis caută să scoată cât mai multe din drepturile cedate, ce de fapt astăzi nu sunt decât privilegiu în favorul Vaticanului.

(Urmează)

Ș T I R I

Pentru capela dela „Peatra Scrisă“ a mai donat un preot din eparhie, suma de 100 lei, care sumă s'a predat cu recunoștință, destinației.

Pentru „Muzeul eparhial“ a dăruit Dl. Lazar Calinescu învățător în Rusca, 23 monede vechi și străine.

Societatea de lectură „Ioan Popasu“ dela Academia teologică din loc, din anul acesta, în ședința din 6 Noembrie a. c. s'a constituit cu următorul comitet: Președinte: Dl. Prof. Ioan David. Vicepreședinte: Traian I. Coșeriu t. a. IV. Secretar. I. Alexandru O. Nicolici t. a. III. Secretar II. Simeon Țona t. a. II. Casar Nicolae I. Bihoiu t. a. III. Bibliotecar I. Ilie Crivăcuciu t. a. II. Vicebibliotecari: Traian Dobromirescu și

George Palean t. a. I. Controlor Nicolae Bojin t. a. IV. Conducătorul corului Ion Spăriosu t. a. IV. Arhivari: Ioan Caliman a. II. și Teodor Măruța a. I. Econom Gheorghe Golopența a. I. Membrii în comisia literară: an IV. Septimiu Uaș și Traian Olde, an III. Porfir P. Crișciu și Cornel Țințariu, an II. Marcu Bănescu și Tiberiu Vălcănu, an I. Ioan Rachitovici și Petru Turlici.

Distincția „Astreii“ către un meseriaș din Caransebeș. Meseriașul tinichigiu Petru Humița din orașul nostru, a binemeritat de distincția „Astreii“ cu „Diploma de recunoștință“ pentru lucrările expuse la expoziția din anul trecut, din prilejul Adunării generale a Astreii în orașul Caransebeș.

Comunele noastre bisericesti, cari au rămas în restanță cu prețul de abonament pentru „Foaia Diecezană“ cu toate că au fost somate să achite datoria lor, totuși nu au satisfăcut obligamentului, de aceea se provoacă din nou, pe calea aceasta, ca imediat să trimită prețul de abonament la adresa „Tipografiei și Librăriei diecezane“ și aceasta cu atât mai ales, căci suma cuvenită pentru abonament este luată în preliminarul comunelor bisericesti, aprobat de Consiliul eparhial.

CONCURSE.

Nr. 6268 B 1931.

Se publică concurs pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă preotul George Gărbacea la parohia sub clasă din Brănești protopresbiteratul Făgetului cu termen de recurgere de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. Întreaga sesiune parohială constătătoare din 32 jug. și 4 jug. pășune.
2. Birul și stola uzitată.
3. 50% din retribuțiile dela stat ale preotului George Gărbacea.
4. În lipsă de casă parohială, alesul capelan se va îngriji singur de locuință.
5. Alesul capelan va suporta toate sarcinile încopiate cu acest beneficiu.

Doritorii de a ocupa acest post să-și înainteze cererile lor ajustate cu documentele cuvenite Prea Onoratului Oficiu protopresbiteral în Făget și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sfânta biserică din Brănești spre a-și arăta desteritatea în cântarea bisericască și oratorie.

Concurenții din alte eparhii au să prezinte act de învoire dela P. S. S. Episcopul nostru diecezan căci fără de acest act cererile lor nu vor fi luate în considerare.

Caransebeș, din ședința ținută în 2 Noembrie 1931

2- 3

Consiliul eparhial.

*

Pe baza ordinului Venerabilului Consiliu eparhial ddo 12 Iunie 1931 No. 2553 B. 1931 se escrie concurs la parohia I din Cacova devenită vacantă prin moartea preotului Veniamin Bălan din protopresbiteratul Oraviței, cu termen de recurgere de 30 zile, dela prima publicare în „Foaia Diecezană“.

Emolumente:

1. O sesiune parohială constătătoare din 32 jughere aflătoare:

9) I. Mihălcescu Bis. Ortod. Rom. p. 734 a. 1924 Decembrie.
10) Idem 734.

- a) 8 jugh. în locul „Dobrogei“
- b) 8 jug. în locul „Valea Brazilor“
- c) 4 jug. în locul „Șoppa“ livadă
- d) 3 $\frac{1}{2}$ jug. în locul livada „Valea Târsituri“
- e) 4 $\frac{1}{2}$ jugh. în locul „Lunca“ local de frunte
- f) 3 $\frac{1}{2}$ jugh. în locul „Lunca Restoci“.

2. Plaț intern de 600 stj. p.

3. Plaț dinafară cu 800 stj. p.

4. Varzariu 180 stj. p.

5. Birul și stola uzitată.

6. De locuință se va îngriji Consiliul parohial la care (jumătate) va contribui preotul până se va edifica casă parohială.

Reflectanții au să-și înainteze petițiile de concurs adresate Consiliului parohial din Cacova, Prea On. Oficiu protopresbiteral ort. rom. din Oravița și să se prezinte — în vre-o Duminică, ori sărbătoare cu prealabila încuviințare a protopresbiterului tractual, în sfânta biserică spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nici decum în ziua de alegere.

Cacova, din ședința consiliului parohial ținută la 2 August 1931.

Valeriu Dabiciu m. p.

preș. cons. par.

2—3

Aurel Iana m. p.

not. cons. par. ad hoc

În conțelegere cu mine: *Virgil Musta* protopresbiter
Nr. 6620 B. ex 1931.

Recurenții au să producă act de învoire de a putea recurge dela P. S. S. Episcopul diecezan fără de care nu vor putea fi luați în lista de candidare.

Caransebeș, din ședința Consiliului eparhial ținută în 2 Noiembrie 1931.

Episcopul diecezan:

* **Dr. Iosif Tr. Badescu**

Nr. 49 1931.

Pentru îndeplinirea postului de paroh, la parohia de cl. II din Percosova protopresbiteratul Vârșeș, în urma decesului preotului Iulian Fărcaș — se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană“ pe lângă următoarele:

Emolumente:

1. Una sesiune parohială constătătoare din 32 jug.

2. Ștola uzitată.

3. Casa parohială în natură.

4. Preotul ales are să suporte toate impozitele către stat și comună după pământul cel folosește.

5. Reflectanții au să înainteze și încuviințarea P. Sf. Episcop Diecezan, la petițiile de concurs, adresate Consiliului parohial din Percosova, în conțelegere cu P. On. Oficiu protopresbiteral al Vârșeșului și să se prezinte în vre-o Duminică sau sărbătoare, în biserică noastră, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie, dar nu în ziua alegerii.

Percosova, din ședința consiliului parohial, ținută la 20 August 1931.

Nicolae Călniceanu

preș. cons. par.

Traian Iedu

not. cons. par.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral. *Traian Oprea* protopresbiteral.

2—3

Nr. 6452 B. ex 1931.

Acest concurs se publică cu aceea, că — în baza dispozițiilor cuprinse în alineatul ultim al Ș-ului 29 din Regulamentul pentru parohii și în baza deciziei konzistorial ddo 3 Martie 1914 și respective 12 Aprilie 1914 Nr. 3058 B ridibat la valoare de concluz sinodal cu concluzul Nr. protoc. 33 ex 1914, precum

și având în vedere deciziunea Konzistorului Mitropolitan Nr. 358/1928 din 13 Noiembrie 1929 — se enunță obligamentul credincioșilor de a presta și birul parohial, care este o parte integrantă și legală a dotațiunei preoțești.

Caransebeș din șed. Cons. eparhial ținută în 2 Noiembrie 1931.

Episcopul diecezan:

Dr. Iosif Tr. Badescu.

Asociația clerului „Andrei Șaguna“.

Nr. 33/1931/2.

Convocare.

Conform Art. 10 din Statutele Asociației „Andrei Șaguna“ a clerului Mitropoliei ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș — având arhierasca binecuvântare — convocăm al XI-lea congres ordinar al preoției, pe zilele de 24 și 25 Noiembrie 1931, la Alba-Iulia, cu următorul program:

Ziua I.

1. Ora 8 $\frac{1}{2}$: Sf. Liturghie, cu predică și chemarea Duhului Sfânt, în biserică parohială.

2. Ora 11: a) Deschiderea Congresului prin președintele Asociației, P. C. Părinte Dr. Gh. Ciuhandu. Salutul Autorităților și al reprezentanților diferitelor societăți.

b) *Prot. I. Dumă-Petroșani*: Cuvânt omagial pentru sărbătorirea dlui N. Iorga, cu prilejul împlinirii a 60 ani de viață. (Sala „I. L. Caragiale“).

3. Ora 13: Masă comună.

4. Ora 15: a) Statul și Biserica neamului. (Problema salariilor preoțești și a bugetului Bisericii peste tot). Referent: *Pr. P. Borza-Viștea de jos*.

b) Înființarea fondului pentru ajutorarea clerului. Referent: *Dr. Seb Stanca*, consilier episcopesc, Cluj.

c) Raportul Asociației „A. Șaguna“ cu Asociația generală a clerului. Referent: *Pr. Ioan Bănda-Roșia*.

5. Ora 20 $\frac{1}{2}$: Festival religios: *Conferința despre muncenicii ortodoxiei românești în veacul al XVIII-lea*, încadrată în coruri religioase, executate de corul mixt al parohiei Alba-Iulia, sub conducerea P. C. Prot. I. Baba, (Sala „I. L. Caragiale“).

Ziua II

1. Ora 8: a) Raportul comitetului central pe anul de gestiune 1930/31.

b) Raportul casierului central pe anul de gestiune 1930/31.

c) Completarea comiteului central.

d) Eventuale propuneri (vor fi anunțate biroului central cu cel puțin 3 zile înainte de Congres).

e) Închiderea Congresului.

2. Ora 11: Pelerinaj la Sf. Mănăstire Cloara. Parastas pentru fericii adorati întru Domnul muncenicii ortodoxiei românești din veacul al XVIII-lea.

Delegații despărțămintelor, aleși conform Art. 6 per. 1 din Regulament, precum și toți cei care doresc să participe la Congres, se vor anunța la P. C. Părinte protopop Alexandru Baba din Alba-Iulia.

Membrii comitetului central sunt convocați în ședință pe ziua de 23 Noiembrie a. e. ora 18, în sala Părinții Alba Iulia. În aceeași sală, constatarea membrilor prezenți ai Asociației.

Sibiu, din ședința comitetului central, ținută la 18 Septembrie 1931.

Prot. **Dr. Gh. Ciuhandu**,
președinte.

Prof. **Nicolae Colan**,
secretar general.

Convocare.

Adunarea generală a comunității școlare dela Gimnaziul de fete din Caransebeș s'a convocat pe ziua de **22 Noembrie 1931 la orele 1:15** în sala de învățământ a clasei I-a.

Program :

1. Bugetul pe anul 1932.

Dacă nu se întrunește jumătate din numărul total al membrilor, atunci adunarea generală va avea loc în **29 Noembrie 1931** cu orice număr de membrii prezenți.

Din ședința Comitetului Școlar de pe lângă gimnaziul de fete din Caransebeș ținută la 10 Noembrie 1931.

E. Deac
președinte.

T. Șandru
secretar.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1879/1931 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următorul Robert Halle comerciant din Caransebeș contra următorului Mihail Iacobescu (căs. cu Iosefin Gruia) din Var, la cererea următorului Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146, 147 din legea LX din 1881 asupra 1/6 părți din imobilele înscrise în cf. a comunei Var (de sub B. 8) din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș Nr. coalei 412 nr. de ord. A. I. 1-2 Nr. top. 295 Casă Nr. 106 cu curte în Intravilan de 40 st. p. 296 arătură în Intravilan de 171 st. p. al cărui preț de strigare va fi 7.500 lei sub A. II. 1-4 Nr. top. 782 arătură „După Anini” de 1137 st. p. 783 fânaș după Anini de 294 st. p. 784 arătură După Anini de 181 st. p. 785 fânaș După Anini de 1540 st. p. al căror preț de strigare va fi 2325 lei sub A. III. 1/2 Nr. top. 924 Pădure în Zabranu de 1 jug. 882 st. p. 925 fânaș în Zabran de 3 jug. 46 st. p. al cărui preț de strigare va fi 3.750 lei sub A. IV. 1-2 Nr. top. 1174/1 arătură în Zăvoi I. de 1241 st. p. 1176 fânaș în Zăvoi I de 425 st. p. al cărui preț de strigare va fi 375 lei sub A+1 Nr. top. 1810 Grădină la Prectu de 761 st. p. al cărui preț de strigare va fi 750 lei. Asupra 1/2 parte din imobilul cuprins în coala cf. Nr. 456 a comunei Var sub A. II. 1-2 Nr. top. 404.1 Curte în Intravilan de 103 st. p. al cărui preț de strigare va fi 5400 lei fără atingerea dreptului de uzufruct viager în favoarea Văd. Anei Bistrieană născ. Cuzma în coala cf. Nr. 456 sub C. 6 pentru incasarea creanței de 462 lei cap. interese de 13½% dela 7 Maiu 1930 până la 1/IV 1931 și deatunci de 9% spese de proces și de executare de 418 lei fixate până acum, spese de 450 lei fixate acum pentru cererea de licitație, precum și pentru incasarea creanței de 140 lei cap. și acc. a cred. ip. Ambruş Gheorghe din Iaz pentru incasarea creanței de 4000 lei cap. și acc. a cred. ip. Elisaveta Iacobescu din Var, incasarea creanței de 3724 lei cap. și acc. a cred. ip. Dr. Gheorghe Ianculovici din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **27 Noembrie 1931, ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Var.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează.

1. Porțiunea de imobil supusă la licitație nu poate fi vândut cu preț mai mic decât prețul strigării (art. 6 a legii din 10 Iulie 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite pe cursul fixat în art. 42 legea LX din 1881 ori să-i predea chitanța de depozitare judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat de cât cel de strigare, este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație, care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 5 Iulie 1931.

Leo Pető mp. jud-șef

I. Ioanșiu mp. aj. dir. cf.

pt. conf. **D. Lazarel**

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 1937/1931 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație.

În cauza de executare pornită de următoarea Prima Casă de păstrare s. p. a din Caransebeș contra următorilor Ioan Ianoșel și soția sa născ. Sbăgan Anuța la cererea următoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881 asupra imobilelor înscrise în cf. a comunei Ruieni din circumscripția Judecătoriei mixte Caransebeș Nr. coalei cf. 50 sub A. I. 1-2 Nr. top. 260 Casă Nr. 96 cu curte în Intravilan de 45 stp. 261 Grădină în Intravilan de 109 st. p. al cărui preț de strigare va fi 12.750 lei. A. II. 1-2 Nr. top. 504 fânaș în Pârâul Sebeșului de 161 st. p. 505 Arătură în Pârâul Sebeșului de 357 stp. 506 fânaș în pârâul Sebeșului de 202 st. p. al cărui preț de strigare va fi 1125 lei. A+2 Nr. top. 1252 fânaș în Ponoave de 1107 st. p. al cărui preț de strigare va fi 1350 lei. Asupra 3,7 parte din imobilele cuprinse în coala cf. Nr. 356 a comunei Ruieni sub A. I. 1-4 Nr. top. 868 arătură în Dobraie de 14000 st. p. 869 arătură în Dobraie de 633 st. p. 870 fânaș în Dobraie de 163 st. p. 871 fânaș în Dobraie de 256 st. p. al cărui preț de strigare va fi 4500 lei. Pentru incasarea creanței de 55.900 lei cap. interese de 15% dela 20 Septembrie 1930 până la 1/IV 1931 iar deatunci 9% spese de proces și de executare de 5513 lei fixate până acum spese de 2.500 lei fixate până acum pentru cererea de licitație precum și pentru incasarea creanței de 7100 lei cap. și acc. a cred. ip. Mureni Ianoșel din Var reprez. prin Dr. Emerik Lukács din Caransebeș pentru incasarea creanței de 420 lei cap. și acc. (asigurată numai pe porțiunea lui Ion Ianoșel adecă pe 1/2 parte din imobilele și porțiunile de imobile de mai sus) a cred. ip. Sgăvârdea Vasile din Caransebeș reprez. prin Dr. Ernest Halle adv. din Caransebeș.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii pe ziua de **24 Noembrie 1931 ora 10 a. m. la casa comunală a comunei Ruieni.**

În baza art. 150 legea LX din 1881 condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează :

1. Imobilele și porțiunile de imobil supuse la licitație nu pot fi vândute cu preț mai mic de cât prețul strigării (art. 6 a legii din 10.VII 1930).

2. Cei cari voesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 20%, din

prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție socotite în cursul fixat în art. LX din 1881, ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească, prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație, (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881, art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult, cei cari au oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește acesta îndatorire, nu se va ține seama de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 10 Iunie 1931.

Leo Pető ss. judecător

I. Ioanșiu aj. dir. cf.

Pt. conf. **D. Lazarel** dir. cf.

Judecătoria mixtă Caransebeș secția c. f.

Nr. 2767/1931 c. f.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație

În cauza de executare pornită de urmăritoarea firma Priina Casă de păstrare s. p. a. din Caransebeș contra urmăritului Zaharie Ursulescu (căs. cu Talia Sârbu) din Obreja la cererea urmăritoarei Judecătoria ordonă licitațiunea execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din legea LX din 1881 asupra imobilelor înscrise în cf. a comunei Obreja (din circumscripția Judecătoriai mixte Caransebeș) Nr. coalei cf. 1170 de sub A. I. 1-2 Nr. top. 777/4 arătură în Intravilan de 436 st. p. 778 Casă Nr. 44 cu curte în Intravilan de 53 st. p. al

cărui preț de strigare va fi 11.250 lei de sub A+1 Nr. top. 3041/2 Arătură în Satu Bătrân de 800 st. p. al cărui preț de strigare va fi 1125 lei. Pentru încasarea creanței de 24.000 lei cap. interese de 15% dela 20 Iunie 1930 spese de proces și de executare de 2337 lei fixate până acum spese de 1000 lei pentru cererea de licitație.

Fixează termenul pentru ținerea licitațiunei pe ziua de **30 Noemvrie 1931, ora 11 a. m. în casa comunală a comunei Obreja.**

În baza art. 150 legea LX din 1881, condițiunile de licitație se fixează după cum urmează :

1. Imobilele supuse la licitație nu poate fi vândute cu preț mai mic decât prețul de strigare (art. 6 al legii din 10/VII 1930).

2. Cei cari voiesc să liciteze sunt datori să depoziteze la delegatul judecătorec, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar sau în efecte de cauție, socotite pe cursul fixat în art. 42 LX 1881, ori să predea aceluiaș delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (art. 147, 150, 170 legea LX din 1881 art. 21 XLI 1908).

3. Dacă nimeni nu oferă mai mult cel care a oferit pentru imobil un preț mai urcat decât cel de strigare este dator să completeze imediat garanția fixată după procentul prețului de strigare până la acelaș procent al prețului oferit. Dacă nu îndeplinește această îndatorire, nu se va ține seamă de oferta sa și nu mai poate lua parte la licitație care se va continua fără amânare.

Caransebeș, la 24 Iulie 1931.

N. Postelnicu jud.

pt. conf. **I. Ioanșiu** aj. dir. cf.

D. Lazarel dir. cf.

Aducem la cunoștința On. public cetitor, că

CALENDARUL ROMÂNULUI

Pe anul **1932** anul al XLIV-lea

a apărut și se află de
vânzare la **Librăria noastră**
Diecezană pentru prețul de 25 Lei.

Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș.